

KURYER LITEWSKI

W WILNIE DNIA 11 LISTOPADA N. S. 1812 ROKU.

FRANCYA

z Paryża dnia 7 października.

Wiadomość od woyska Katalońskiego.

Jenerał Brygady *Expert* ciągnąc dnia 19go września z *Arens-del-Mar* do *Mataro* z 23cim lekkim, a 5tym liniowym, pułkami, nie mniej z szwadronem konnych strzelców z 29go pułku, napastowany był od *Milana* we 2 lub 3000 ludzi na pagórkach *Świętego Wincentego*.

Nieprzyjaciół został rozbity, wyparty za góry i ścigany aż do nocy. Zabrano mu 70 ludzi, a między niemi jednego oficera. Na poboiovisku więcej iak sto naliczono poległych, a ranionych miał do 200; z naszej strony było dwóch podofficerów zabitych, 4ch officerów i 20tu żołnierzy ranionych.

Dwa tysiące *Hiszpanów* z poprzedzających woysko *Angielskie*, uderzyło dnia 20go września natylną straż Jenerała *Gnuthier* niedaleko *Prodanos*. Jenerał ten zebrawszy część 1wszej brygady natarł wzajem na nieprzyjaciela i wyparował go bagnetem z moonych stanowisk, wktórych się był usadowił, po czym cofnął się tenże ku *Villa-Franca* utraciwszy 150 ludzi w zabranych mu w niewolę.

Podług listów z *Walencyi* Marszałek *Soult*, Xiążę *Dalnacyi*, złączył się z woyskiem Marszałka *Suchet* Xięcia *Albufera*.

(Dalszy ciąg Uwag dziennika Państwa.)

„Przybycie zwyciężkiego woyska *Francuzkiego* do dawney stolicy *Carów*, do wielkiego środkowego miasta *Moskwy*, jest jednym z najbardziej uderzających zdarzeń w tegoczesnych dziejach. Chociaż zwycięzcy jesteśmy widzieć Cesarza *Francuzów* układającego i wykonywającego za razem największe plany wojenne, jednakowoż obecność tego Monarchy w mieście *Moskwy* ma w sobie coś tak nadzwyczajnego, iż przechodzi wszystko cudowne w jego dziejach. Odległość *Paryża* od *Moskwy* równa prawie odległości stolicy *Alexandra Wielkiego* od stolicy Państwa *Perskiego*, natura miejsc i klimatów niemal niedostępnych dla woysk *Europejskich*, pamięć wielkiego wojownika, któremu śmiałość nie powiodła się w podobnym zamiarze, sąsiedztwo narodów *Azjatyckich*, które patrzą już na przybywających niedobitków z pod rzeki *Moskwy*, wszystko to okrywa czyny wielkiego woyska cechą cudów, przypominającą najsławniejsze w starożytności wyprawy. Jednakowoż są umysły rzeczy powierzchownie biorące, które słabo tylko dostrzegają ogromnych strat Państwa *Moskiewskiego*, i jego położenia zbliżonego do stanu rozpacz. Bezważni ci spostrzegacze zapatrują się jedynie na rozległość jeograficzną krain *Moskiewskiego*, a zdziwieni niezmierną onego obszernością, wyobrażają sobie, iż gdy rząd *Moskiewski*, usunie się do *Kazanu*, a stamtąd do *Tobolska*, zyszcze przez to na czasie, zgromadzi siły, i odwetuie strat swoich. Bydźby to mogło, gdyby kraj *Moskiewski* wcalej swej rozległości, był prawie równie urodzajnym i równie ludnym iak jest kraj *Francuzki*. Lecz ogromny niestosunek zachodzący w tym względzie pomiędzy rozmaitemi prowincjami *Moskiewskimi*, stanowi wielką różnicę w znaczeniu politycznym i wojskowym tychże prowincyi, uważa-

nych albo iako zdobycz w ręku zwycięzcy, albo iako przytułek dla zwyciężonych.

„Ażeby dać poznać tę tak ważną prawdę, wskażemy tu rachuby przed przyłączeniem *Finlandyi*, *Georgii* i obwodu *Białostockiego* poczynione.

„Czternaście gubernii składających środek Państwa *Moskiewskiego*, liczyło w obwodzie swoim, wynoszącym 34,500 mil kwadratowych, 12,360,000 mieszkańców, czyli na jedną kwadratową milę 358 ludzi. Gubernie te były *Moskiewska*, *Włodzimierska*, *Jarosławska*, *Kostromska*, *Niższo-Nowogrodzka*, *Reżańska*, *Tambowska*, *Wołonezka*, *Kurska*, *Oreńska*, *Tulska*, *Kalugaska*, *Smoleńska* i *Twerska*. Część ta środkowa zamieszkała jest prawie przez samych *Moskali*.

„Dziesięć innych gubernii, będących po nad *Dnieprem*, w *Polszcze*, i *Ukrainie* miało w obwodzie swoim 22,700 mil kwadratowych liczącym, 7,200,000 mieszkańców. Ogólny stosunek był 317 mieszkańców na jedną kwadratową milę. Nazwiska tych gubernii były; *Grodzińska*, *Mińska*, *Mohiłowska*, *Wołyńska*, *Braclawska*, *Podolska*, *Kijowska*, *Siewierska*, *Czerniechowska* i *Czerkaska*. Cały ten obwód zamieszkały jest przez *Polaków*, *kazaków* i *Moskali*.

Oprócz wspomnionych dopiero dwóch obwodów Państwa *Moskiewskiego*, składających prawdziwą onego środkową siłę, nie widać powszechnie nic innego, nad rozproszoną ludność i mierną żyźność: pograniczne zaś okolice wystawiają same nieurodzajne pustynie.

Jednakowoż 9 gubernii ciągnących się po nad brzegami *Baltyku*; lub rzek do niego wpadających, iako to: *Wiburska*, *Petersburska*, *Nowogrodzka*, *Pskowska*, *Rewelska*, *Rygaska*, *Witebska*, *Kurlandzka* i *Wiłńska* zbliżają się w wartości polityczney do środkowych gubernii. Powierzchnia ich wynosi 24,800 mil kwadratowych, na której mieszka 4,320,000 ludzi, to jest: po 180 na każdą milę. Większa część mieszkańców jest odmiennego od *Moskali* rodu, iak naprzykład *Polacy*, *Litwini*, *Inflancykowie* &c. &c.

Lecz jeżeli zwróciemy oko na północne i południowe granice Państwa, nie uyrzemy nic więcej nad smutne pustynie ogolone ze wszelkich źródeł. Gubernie *Archangelska*, *Ołonecka* i *Wołogdaska*, leżące po nad morzem białym, mają 960,000 mieszkańców, na powierzchni wynoszącej 66,000 mil kwadratowych, czyli na każdą milę po 16tu mieszkańców. Czwarta część tej małej ludności składa się z dzikich ludzi blakających się po stepach.

Gubernie *Taurydzka*, *Katarynosławska* i *Mikołajewska*, leżące ponad brzegami morza czarnego i *Azofskiego*, oraz pod jednakowym stopniem szerokości jeograficznej co i *Burgundya*; liczą tylko 1,000,000 mieszkańców na 11,000 mil kwadratowych, czyli 90 mieszkańców na jedną milę. *Tatarzy* uciemiężeni przez rząd *Moskiewski*, opuszczają codziennie swoje siedliska.

Dalej ponad brzegami *Donu* i ku morzu *Kaspijskiemu* znajdują się jeszcze większe pustynie. Okolice zamieszkałe przez *kozaków*, oraz Gubernie *Astrachańska* i *Saratowska* nie liczą więcej iak tylko 1,270,000 mieszkańców czyli 30 na jedną milę.

W małej tej liczbie znajduje się horda *Kalmuków*, których większa część przeniosła się przed 40tu laty do *Chin*.

Gubernie *Orenburska* (czyli *Ufajska*,) i *Permska* nie więcej są zaludnione, albowiem na powierzchni 32,000 mil kwadratowych mają tylko 1,155,000 mieszkańców, czyli po 36ciu na każdą milę. Ludność ich składa się po większej części z *Baszkierów* i innych włóczących się pokoleń.

Powracając w głąb kraju, gubernie *Kazańska*, *Pensalska* i *Symbirska* okazują się nam być mniej pustemi; mają albowiem 15,000 mil kwadratowych, a 2,950,000 mieszkańców, to jest: na każdą milę po 196ciu mieszkańców.

Prawdziwa Syberya, czyli trzy gubernie *Tobolska*, *Tomska* i *Irkutska* nie zasługują nawet na żadną uwagę. Powierzchnia ich wynosi 700,000 mil kwadratowych, na której zaledwo półtora miliona ludzi rachować można, a i tych połowa składa się z dzikich i blakających się. Kraina taka, w której tylko dwóch mieszkańców liczy się na milę kwadratową, nie może wchodzić w żadną wojskową ani polityczną rachubę.

Wykład ten rzeczy, iakożkolwiek suchy, lecz dokładny i autentyczny, wystawia iak naydobitniej rzetelną siłę i słabość Państwa *Moskiewskiego*. Uderz na nie w jego obwodzie, zabierz mu pograniczne prowincye, zwycięstwa twoje będą mogły zająć niezmierną przestrzeń, lecz nie okaza ci rzetelnych nad nieprzyjacielem korzyści, ani dostarczą pewnych źródeł żywności dla ciebie samego; kolos ten północny odniesie tylko ranę, która go rozjątrzy, lecz nie obali: ale zadaj mu okropny cios w sam środek ludney jego krainy, tej iedyney płodney i zaludnionej części Państwa, wkrocz do siedliska wojsk jego, do stolicy jego handlu i oświaty, zostań panem *Smoleńska*, *Moskwy*, *Tuli*, *Orelu* i *Kurska*, a podgarniesz pod twoją moc to wszystko, co stanowi prawdziwie Państwo *Moskiewskie*, nie dopuścisz nieprzyjacielowi wybierać nowozacieżnych w prowincjach nie tylko nayładniejszych, i nayprzywiązanych do krainy; mieć będziesz zboże, owoce, wódki, mięso, które z środkowej części wysyłano do pogranicznych prowincyi, i trzymać będziesz w oblężeniu *Petersburg*, *Kazan* i *Astrachan*.

Gdzież nieprzyjaciół zbierze swoje nowe siły? iakże je zgromadzi? obwód który będą musiały przebywać od *Petersburga* aż na południe Państwa *Moskiewskiego*, równa się odległości iaka jest pomiędzy miastem *Moskwą* a *Paryżem*. Wojsko *Francuzkie* w *Moskwie* ma prędsze, łatwiejsze i pewniejsze związki z krajami ponad *Wisłą*, gdzie się znajdnią jego zasoby, jego składy, oraz cały naród *Polski* służący mu za odwód, aniżeli korpus *Moskiewski* po nad *Dzwina* z korpusem *Moskiewskim* na *Ukrainie*.

Zapewniona jest żywność dla wojska będącego panem *Polski* i środkowej części krain *Moskiewskiego*; albowiem sądzić nie można, ażeby wieśniak *Moskiewski* z ochotą porzucił swoją siedzibę i zaciągał się do wojska; lud *Moskiewski* nie jest skłonny do wojny; chłop, który sobie zbierał kilkaset rubli, stawia zawsze za siebie zastępcę: dziedzic chcący zastraszyć swoich poddanych, grozi im, iż ich odda do żołnierzy. A tak można być pewnym, iż masa rolników zostanie spokojną i nie oderwie się od zwykłych prac swoich. Środkowa *Moskwa* ma wiele podobieństwa do *Niemiec*; może bezpiecznie wyżywić półmiliona wojowników, którzy w niej tymczasowo przebywają. Przeciwnie zaś, wojska *Moskiewskie* rozproszone po nienrodzajnych okolicach, skądże dostawać będą żywności? Udały się one, iak mówią, na *Kazań*; jest to droga wygnańców na *Syberję*; czyżby Jenerałowie i Magnaci *Moskiewscy* mieli chęć polowania na niedzwiedzie i reny? lub czyliby im się zachciało pić mleko kłacz z *Tatarami* i jeść pieczonych psów wraz z mieszkańcami *Kamszatki*?

Do takowych uwag, zasadzających się na pewnych doświadczeniach, przydać należy nieprzewidzia-

ne skutki wrażenia moralnego, iakie zdobycie i zniszczenie miasta *Moskwy* powinny być sprawić na narodach pod panowaniem *Moskwy* zostających, tudzież na iey sąsiadach od wschodu i południa: czyż *Tatarowie Kazańscy* nie przypomną sobie, że przed dwoma wiekami nie podlegali *Moskwie*? Czyż kozakom *Dońskim* nie przyjdzie na pamięć, iż ogołoceni zostali z swoich przywilejów? Nie można bynajmniej polegać na wierności tylu hord, mających odmienny język, odmienny interes i odmienne wyznanie? Cóż powiedzą *Czerkassy*, *Georgianie* i wszystkie inne ludy w górach *Kaukaskich* zamieszkałe, skoro dowiedzą się, iż *Car Carów* uciekając ku *Wołdze*, widział w płomieniach stolicę swoją? Ludy te będą mogły bezpiecznie powrócić pod panowanie Szacha *Perskiego*, którego wojsko, nawet w tej chwili szarpie, pod przewodnictwem officerów *Angielskich*, szyki *Moskiewskie* stojące wzdłuż *Kaukazu*. *Carogrod* nakoniec, patrzący zawsze nienawisnym na *Moskwę* okiem, żałować może będzie, choćby naymniejszego ustąpienia, które uczynił ostatnim traktatem pokoju dla państwa *Moskiewskiego*.

A tak państwo *Carów*, którego środek zajął wielkie wojsko, obawiać się jeszcze musi powstania ze wszystkich stron dawnych swoich nieprzyjaciół, i docieczenia przez swoich przyjaciół tajemnicy jego słabości, obawionej przez nieśmiertelną wyprawę *Francuzów* do *Moskwy*.

Czytano w Kościołach *Paryżkich* pismo okólne Kardynała *Maury*, nakazujące śpiewać *Te Deum* po wszystkich Kościołach dycezyi. Kładziemy tu z niego następujący wyjątek:

„Cała *Europa* była niedawno świadkiem bohaterskiego umiarkowania, z iakim Monarcha nawykły szybkim biegiem zwycięstw poddawać państwa swej władzy, wzywał przez czas długi wierności *Moskali* w dochowaniu przymierza, które było skutkiem traktatów, z taką wspaniałomyślnością dla nich zawartych. Nie można było bez rozczulenia i podziwienia widzieć go ofiarującego pokój, albo raczej naglącego o niego w *Petersburgu*, właśnie iak gdyby się obawiał wojny.

„Lecz w chwili nawet, kiedy Monarcha nasz przymuszony był dobyć oręża, dla zniewolenia swoich nowych nieprzyjaciół do wywiązania się wzajemną sprawiedliwością, której nie mógł sobie obiecywać po ich rzetelności, świat uwiadomiony o wszystkich stratach żrządzonych nam przez *Moskali*, usłyszał Cesarza wymawiającego owe prorockie słowa, w których dzieje będą mniemały dostrzegać maiestatycznej powagi, owej wyroczni: *Smutne przeznaczenie miota niemi! Niechay się spełni wola losu!* A ten, którego wzrok rozpoznał w głębi odwiecznych wyroków, zamiary Opatrzności względem północnej *Europy*, był sam narzędziem wybranym z wysokości dla przyprowadzenia onych do skutku.

„Zaledwie *Naymilsi* bracia nasi zwycięzca narodów okazał tak wielką swą przezorność, alści chcąc przyspieszyć onej skutek, pokazał się na czele swoich legionów, w łonie państwa, do którego nie śmiało mu zabronić przystępu, po nad brzegami nawet trzech wielkich rzek, tworzących naymocniejsze jego zasłony. Od czasu wojen naszych zamorskich, co mówimy? w czasie prowadzenia ich nawet, nie widziano, nigdy wojska *Francuzkiego* rozwijającego swoje chorągwie przy tak przemagających siłach i w tak dalekich krainach. Zawsze Monarcha nasz rozpoczął kampanie z środka narodów, z którymi mierzy się orężem. Za jego panowania, klassycznego dla *Królów*, kraj *Francuzki* stał się świętym i nieprzystępnym dla nieprzyjaciół jego.

„Nagle zjawienie się naszych pułków w nowych krainach *Moskiewskich* dostatecznem było do wzniesienia obalonego tronu *Jagiellów*. Zdaie się: iż Opatrzność dla tego tylko dopuściła haniebnego rozbioru *Polski*, aby powiększyć teraz sławę *Wskresiciela*

Państwa *Karola Wielkiego*, którego ten waleczny naród był ciągle najwierniejszym sprzymierzeńcem, tak iak ma być zawsze przedmurzem *Europy* przeciwko napadom północy.

„Lecz też sama Opatrzność, której sfera działalności obejmuje wszystkie czasy i wszystkie miejsca, nie okazuje nam w takowym widowisku jeszcze innych kierunków i innych zamiarów Boskiej sprawiedliwości, chociaż czasem późnej, lecz zawsze nieuchronnej i dla tego cierpliwej, że jest wieczną? Może nie na samym tylko cudownym wskrzeszeniu Królestwa *Polskiego*, niebo ogranicza najwyższą wolą swoją zwiastowaną w tych pierwszych powodzeniach naszego wojska, któremu dowodzi nadzwyczajny Jęniusz, wybrany dla wznoszenia i obalania wolą swoją tronów i przechodzący chwałą panowania swego, wszystkie historyczne przykłady. Oraz jego mści się dzisiaj za całą *Europę* owych napadów i zniszczeń, które były oznaką w 5tym wieku ery Chrześcijańskiej, okropnego rozlania się po tej części ziemi, zwycięzców północnych; mści się klęsk zadanych od owego *Attyli*, który się sam nazwał, strasliwym *biczem Boga*—Od owej potwory żywiącej się krwią ludzką, która, wyszedłszy z puszczy i pieczar północnych, a wsparta wkrótce od ukoronowanego barbarzyńca, korsarza południa, niemniej od *Wandalów Afrykańskich*, przybyła na zniszczenie *Rzymu* i zburzenie aż po granice *Persyi* całego oświeconego świata. Po tylu wiekach bezkarności, wspaniały nasz Cesarz zda się być z nieba zesłany, dla odebrania od północy (gdzie wojska południa nigdy jeszcze nie powstały) ścisłego rachunku z łez i krwi wytoczonej z ojców naszych przez tych drapieżnych zwycięzców, zamysławiających cofnąć rodzaj ludzki do zarodkowego barbarzyństwa; a których, w części ucywilizowani nawet potomkowie, wznawiają za dni naszych, w własnych swych krajach, zniszczenia pożogi i morderstwa. Uznajmy więc i uwielbiamy głośno wielki sąd Opatrzności, w dniach świetnych zwycięstwami, zagładzających przeszłość, a zabezpieczających od przyszłości.

„Jedyną obroną, którą wojsko nieprzyjacielskie okazało w ciągu trzech miesięcy przeciw legionom naszym, był (przez nieszczęsne naśladowanie) obrót wsteczny zaledwie od wieku słabo przebiegający oświaty, ku barbarzyństwu pierwiastków rodu ludzkiego. Mówili owi dumni i dżicy mieszkańcy północy, tak iak niegdyś *Antyochus*, kiedy *Jeruzalem* zamysłał zamienić na grób dla żydów, z którymi miał walczyć; mówili, iż *Francuzi* polegą pod murami najpierwszego w ich państwie miasta, do którego by śmieli szturm przypuścić; tak mówili!... a przy świetle płomieni *Smoleńsk* pożerających, uciekając dla hańbienia śpiwu na dziękczynienie BOGU przeznaczonego, ustąpili miejsca zwyciężkim legionom naszym, które w tym samym nawet mieście, znalazły blache ich groźby, stające się celem pośmiewu publicznego.

„*Moskwa* nie umiała więc odpowiedzieć z razu na nasze wyzywania i nasze wojskowe obróty wewnątrz iey kraju, iak tylko przez opuszczenie i spustoszenie onegoż, przez spalenie swoich składów i miast, nakoniec przez ucieczkę i zniszczenie bolesniejsze dla iey ludu, aniżeli klęski i porażki wojskowe. Żądawszy zapalczywie wojny, poświęciła się, potym własnej swej zgubie, pochlebając sobie, iż polityczne to samobójstwo nie zostawi nam nic innego do zdobycia, nad same pustynie. Wielki Boże! Czegożby nie zrobili nasi nieprzyjaciele, gdyby na obcej ziemi byli zwycięzcami, skoro z własnym krajem, pozbawieni odwagi bronięcia onego, tak srode się obchodzą? Ach! winniśmy ci złożyć dzięki za nasze zwycięstwa w imieniu rodzaju ludzkiego.

„Lecz niebios wzywamy na świadectwo, iż nie stał się nam odpowiedzialni, ani BOGU, ani *Europie*, ani potomności, za klęski, które sami sobie nieprzyjaciele zrzadzili, w nadziei zwaleni na nas wszystkich nieszczęść, iakie ścignęli na swoje głowy, ie-

żeli nie iako środki obrony, to przynajmniej iako iedyny sposób nam szkodenia.

z *Kassel* dnia 10 października.

Wyszedł tu następujący raport zdany od Ministra wojny Jego Królewskiej Mości:

Najjaśniejszy Panie! Mam zaszczyt donieść W. K. Mości, iż waleczne Twoie wojsko składające 8 korpus wielkiego wojska, należało czynnie i z zaszczytem do bitwy nad rzeką *Moskwą* dnia 7 września stoczony. Najjaśniejszy Cesarz poddał na czas krótki pod rozkazy Marszałka Xięcia *Elchingen* (*Ney*) dowódcę 8go korpusu Xięcia *Abrantes* (*Junot*). Dnia 7go zrana wojsko *Westfalskie* stanęło przed swym obozem w porządku do bitwy. Pierwsza od Jenerała *Damasa* dowodzona dywizya, odebrała rozkaz o godziny 7mej obsadzić las leżący na prawym końcu miejsca do natarcia przeznaczonego; zajęła ona stanowisko przy reducie opanowanej przez Xięcia *Elchingen*. Jazda nieprzyjacielska usiłowała wydźrzeć ię i chciała uderzyć w ukośnym kierunku przez naszą artylleryą, lecz za przybyciem Xięcia *Abrantes* z drugą brygadą cofnąć się musiała; Xięże oddaliwszy się od 8go korpusu, udał się na czele 8go na prawe skrzydło w las, który nieprzyjaciel był osadził, lecz wkrótce z niego został wypędzony. Nasze wojsko utrzymało się w nim mimo ognia działowego i mnóstwa strzelców. Ponieważ 4ty korpus wyruszył dla obeyscia lasu, wojsko *Westfalskie* mogło przeto z niego wystąpić. Pierwszy batalion lekkiej piechoty pod sprawą Podpułkownika *Rauschplatt*, stanął najprzód na równinie; jazda *Moskiewska* natarła natychmiast na niego, lecz dobrze utrzymywany ogień walił nieprzyjaciela na ziemię i przód batalionu osłonił trupami iego. W tym przybyła reszta dywizyi, zapewniła odniesioną korzyść i zajęła równinę.

Moskale rzucili się w inny las, lecz i ztego byli wyrugowani, tymczasem zagrożeni będąc posuwaniem się wojska *Westfalskiego*, zebrali liczną jazdę i przedsięwzięli nowe natarcie z dzielnym zapalem będącym skutkiem rozpaczey, we wszystkich iednak miejscach odparci w ucieczce ocalenia szukać musieli. Z pomiędzy Jenerałów legł na pobojowisku, okrywszy się chwałą, waleczny Jenerał *Damas*. Jenerała Barona *Thareau* dowódcę pierwszej dywizyi ugodziły niebezpiecznie dwie kule karabinowe, a Jenerałowi Hrabieciu *Lepel* dowodzącemu dywizyą kirysyierów, kula działowa zgruchotała rękę, którą musiano odciąć mu blisko łopatki i mało o życiu iego zostaje nadziei. Jenerałowie Hrabia *Hamerstein* i Baron *Borstei* kilkakrotnie od kul w ubocznym kierunku ranieni, nie przestali dowodzić wojsku, a rany ich niepociągają za sobą szkodliwych skutków. Utraciliśmy blisko 300 ludzi w zabitych, a 1000 ranionych.

(podpisano) Hrabio *Höne*.

Drugi raport Ministra wojny zdany Królowi Jmci zawiera pochwałę całych korpusów i pojedynczych officerów. Po nim następuje opis officerów *Westfalskich* zabitych lub ranionych w bitwie dnia 7go Września. Legło 16stu, ranionych 150.

P O L S K A

z *Warszawy* dnia 31go października.

W tych dniach stanął tu z *Berlina* były tameczny Gubernator JW. *Durutte*, Jenerał dywizyi *Francuzkiej*. Wojska przybyłe od niejakiego czasu do tutejszej stolicy, wyruszyły już w części na dalsze swoje przeznaczenie. Wojska te w całym swoim przechodzie iak największą zachowały karność, a dowódcy ich umieli zyskać sobie wdzięczność mieszkańców.

Spodziewamy się jeszcze nowych przechodów wojsk *Francuzkich* i Sprzymierzonych.

Podług doniesień od korpusu wojska Xięcia *Szwarcenberga*, *Moskale* spieszenie za *Bug* ustępują. Oddziały lekkiej jazdy wojsk sprzymierzonych wy-

ślanemi zostały za niemi, dla uważania dalszych ich obrótów.

Po ostatniej bitwie pod Rygą, urzędownie już doniesionej, wojsko *Pruskie* nie odmieniło swego stanowiska, *Moskale* nie śmieją już robić wycieczek.

Donoszą z *Moskwy*: tymczasowa prawdziwie oycowska Administracja tak dzielnie trudni się urządzeniem wielkich zasilków, których miasto *Moskwa* dostarczać może, iż potrzeby mieszkańców są zapewnione, żołnierz znajdzie wygodę po tak wielkich trudach, a zapasy wszelkiego rodzaju żywności, uzupełnione zostają. Żołnierze będą mieli kożuchy na zimę, i wszystko co im tylko przyjemną przyszłość sprawić może, jest celem przezornych urządzeń. Kiedy takie przedmioty zajmują staranność Zwycięzcy, tym czasem nieprzyjaciel pierzchnąwszy na *Tulę* i *Katugę*, zbiera tam z mozołem rozproszone hufce i zda się, iż dla tego jedynie czeka na kierunek, jaki podoba się wzięść Zwycięzcy, aby był posłuszny obrótowi, którym przeszkodzić nie jest w jego mocy.

Marszałek *Mortier* (Xiąże *Trewizo*) jest Gubernatorem *Moskwy* a Jeneralnym Konsulem sławny *Lesseps*, który towarzyszył *Lapeyruszowi* w podróży na okoł świata, a wysadzony na ląd w *Kamszatce* opisał i dał do druku, podróż swoją przez kraje *Moskiewskie* zaczynając od wschodniego Oceanu.

Działo się na Sessyi Municypalności Miasta *Wilna* na Ratuszu *Wileńskim* roku 1812 miesiąca *oktobra* 31 dnia.

Po nastąpiej approbacie wybranych Sędziów Pollicyinych Cyrkułowych JJPP. Wincentego Sawicza do Cyrkułu pierwszego, — Jgnacego Nowickiego do Cyrkułu 2go, Karola Łapińskiego do Cyrkułu 3go, Tomasza Korwela do Cyrkułu 4go, Rudolffa Wolfa do Cyrkułu 5go, Jana Markowskiego do Cyrkułu 6go, wybrani Sędziowie każdy w swoim Cyrkule, będą zajmować się dziełami stron skarżących się w dowodzie i odwodzie, Sessye na czynności w każdym dniu zrana po ósmey godzinie wybitej do godziny 12, a po południu po pierwszej do godziny szóstey odbywać się będą, miejsce na Sądy w każdym Cyrkule aby strony wiedziały — Municypalność naznacza, w pierwszym Cyrkule pod Nrem 255, w drugim Cyrkule pod Nrem 123, w trzecim Cyrkule pod Nrem 1226, w czwartym Cyrkule pod Nrem 1511, w piątym Cyrkule pod Nrem 1,141, w szóstym Cyrkule pod Nrem 1,416. Żeby zaś Obywatele mający interessa, wiedzieli w jakich dziełach odnosić się mają po rozpoznaniu, organizacyja dołączająca się objaśnia, i dla wiadomości wszystkich Municypalność podaje.

Do takowych Sądów należą Sprawy.

1mo: O żywność braną a niezapłaconą.—

2do: O wygotowanie przez Rzemieślnikow podług umowy i dobrowolnego zgodzenia się na termin naznaczony roboty, a niezapłacone. Toż w sporach między Rzemieślnikami, a Osobami kontraktującymi, tak o należec mogącej Rzemieślnikom zapłaty, iako też o nakazanie tymże Rzemieślnikom nie zawodnego spełnienia umówionej roboty i do exekucyi doprowadzenia, oraz o szkody ztąd nawzajem wynikłe.—

3tio: O brane z Aptek lekarstwa, a niezapłacone.—

4to: Sług z Gospodarzami, Panami w Mieście *Wilnie* mieszkającymi, o nie odebrane lub przebrane zasługi i o złe usług pełnienie.—

5to: O najem Domow i mieszkań za Kontraktami na piśmie, oraz o wynikłe z Kontraktow najmu spory takż o drobne umowy względem najmu mieszkań.

6to: O nie dotrzymanie umow i ugod na targach w Mieście.

7mo: O krzywdy wszelkie, obelgi i szkody między Mieszczanami różnego wyznania, i ludźmi lożnymi w Mieście wyrządzone.—

8vo: O gwałty i postępkii spokojność mieszkające przez ludzi nie osiadłych dopełnione, od Dyrektora Policyi na rozpoznanie lub wyindagowanie iako do pierwszej instancyi przesłane. Gdyż ważniejsze przeciw bezpieczeństwu wypadki już do Sądow Woytowskich inż to: do Grodzkich należą wedle postanowienia Rządu Litewskiego 2go lipca.

9no: Nakoniec o uchibienie terażniejszym urządzeniom Policyiny.—

10mo: Sprawy iednak te wszystkie nie będą mogły być przyjmowane w pomienionych sądach dawniejsze, iak od daty weyścia woyska *Francuzkiego* do *Wilna*, a o Sprawach dawniejszych, i nowych w postanowieniu Kommissyi Rządu wyżey wspomnianym jest przepis.—

11mo: W Sprawach rzeczonych Potocznych, Sądy Pollicyine Cyrkułowe naprzód godzić mają strony, i ugodę zapisać, a w przypadku nie pogodzenia mają decyzyją swoją wydać na piśmie, z wyłożeniem do tey decyzyi powodow, ugodzonych Spraw liczba iak naywiększa, zaletą Sędziego będzie i do publiczney wiadomości przez *Gazetę* co kwartał podaną zostanie na zaszczyt sądzacego.—

12mo: W Sprawach uczynkowych Sędziowie nie mogą kary pieniężney większey przeznaczać nad zł: piędziesiąt stronie lub do kassy Mieyskiej, areszta zaś czyli więzienia decydować więcej nad dni trzy, a gdzie większe kary wypadną takowe Sprawy należą inż do Woytowskiego Kryminalnego lub respective osob do Grodzkiego Sądu.—

13tio: Wyroki Sądow pomienionych przyprowadza do exekucyi Pollicya, wyiwszy areszt lub więzienie sądzone za potwierdzeniem Municypalności, gdy się strona odwoła do takowego potwierdzenia.—

14to: Wiadomość o Sprawach odbytych przesyłać będą Sędziowie w tydzień Municypalności, iako Rząd w Mieście utrzymujący i strzegący, aby nad użycia nie były—Która za takowe nad użycia nie tylko Sędziego do zniesienia Administracyi przedstawi, ale i po karę do Sądu Grodzkiego de malo gesto Oficio odesłać może—I sama strona zapoznać go do tego Sądu i Regestru Spraw nowych kryminalnych będzie miała prawo—

Jan Napomucen Horain Prezydent.

Roku 1812 gbra 8. Zgubione zostały w *Wilnie* przez idącego z ulicy *Zamkowej* przez *Bulwar* i *Niemiecką* ulicę do kamienicy *XX. Franciszkanów* na ulicy *Dominikańskiej*, 1. świadectwo od sztabu, *JW. Jenerała Dąbrowskiego* o czynionej dla dywizyjnego woyska pomocy—2. świadectwo Kommissyi Rządzącej Gubernii *Mohylewskiej* delegatowi onej w publicznym interessie do Kommissyi *Mińskiej*. 3. Autentyczna proźba do Kommissyi *Mohylewskiej* podawana o poniesione szkody przez zabor pięciu Poczt w *Pcie Rohaczewskim*, i przez nieopłacenie wedle kontraktu summy furażney i sztafetney, wszystkiego na 36000 rubli wynoszące, na teyże proźbie rezolucya Kommissyi Rządzącej *Mohylewskiej* po satysfakcyi do władzy właściwey odsyłająca;—Ktoby te trzy sztuki wynalazłszy dostawił Aktorowi mającemu stancją w *Kamienicy XX. Franciszkanów*, dostanie nagrody dwa czer: zł: to zapewnia *Wincenty Milkiewicz* *Maior W. Polskich*.

Niżey podpisany powodem terażniejszey wojny ze zdradzieckiego podeyścia tylko dla odzyskania zachwyconego srebra dość znacznego waloru, prawo wieczysto zrzeczone na stancją iedną ze sklepem podziemnym w *Kamienicy* po *Aksjanowska* zwaney za Nrem 244 na ulicy *Zydowskiej*, do własności swej należącą bez żadney zgola opłaty w dniu 14 Mca 8bra idącego 1812 Roku na rzecz *Star: Mowszy Eliakimowicza* wydać i w *Kancellaryi Grodz: Wileńskiej* przyznać zmuszony został, po czym one nie wcałości srebro odzyskawszy, gdy dostrzega *Intromissyą* do teyże stancyi uczynioną i w *Kancellaryi Ziemi Wileńskiej* zeznaną. Dla tego nim z pomienionym *Star: Mowszą Eliakimowiczem* pryncypalnym Aktorem brudnego dzieła a *Star: Leybą Assem* iego prokuratorem i pryncypalnie toż dzieło do skutku doprowadzającym *Star: Meierem Kadyssewiczem* też pomagającym, oraz dalszymi pomocnikami w Sądach właściwych rozprawi się. Po mimo założone areszta w obu *Kancellaryach Pttu Wileń:* i na autentyki prawa i *Intromissyi* u *Woznego Jana Jarzombkiewicza* by iakiego frymarku z pomienioną stancją i obligami zfrymarczonymi, z kimkolwiek transfuzyją i umowy nie uczyniono, a przeto zawody niewinnym osobom nie stały się, zapobiegając, każdego z osobna do wiadomości podając ostrzega. 1812 Roku Mca 9bra 2 dnia w *Wilnie*. *Jankiel Mowszowicz*.